

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑ

Κυριακή 7 του Νοέμβριον 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ : Οδός Οικονόμου αριθ. 4

ΑΡΙΘ. 121

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΑΙΟ

ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Εκ χαμηλώσατε, άρσενες μου, τὰ μέγαρα σας μάτια
 Χωρὴ κρυφὴ νὰ κοιτάτε ἢ γίε, νὰ λουλουδίσει ὁ κάμπος,
 Τὸ ἄβυσσο ἔγκρητο νὰ ξεφυτρώσει πλῆθος,
 Νέοθωνε τὰ μεσάνυχτα λειβάντες τὸ μάτουρ,
 Νὰ τὸ κρατοῦν γκαλοφισταυρὸ, νὰ εἶε γητεύουν ὄλες,
 Σαυθάει τους νὰ εἶε εἴτοιμα στὴ ρίξα τῆς ἀγάπης.
 Νὰ θῶ κ' ἐγὼ, πού γίνεκα τῆς μοναξιάς ὁ ἴσκιος,
 Τῆς λύπης ἀγαπητικῆς, τῆς νύχτας κωνηγῆρας,
 Καὶ περπατῶ νυχτόσημα στὸ δρόμο τοῦ θανάτου,
 Γιὰ τὴν ἢ κολοῖά μου γνώρισε τὴν ποικιλίαν ἀγάπης.
 Νέοθω νὰ κοίω χάραμα τὸ μαγικὸ βοτάνι,
 Καὶ καμὼ τὴν πολυαγαπῶ τὴ γνώμη τῆς νύχτας.
 Κέλεκα μαῦρος, κέλεκα στὴ φλόγα τῆς ἀγάπης
 Κι οὐδὲ τὸν ἦλιο χαίρομαι κ' ἢ νύχτα μάποδ' ὄνει.
 Πουλοῦμαι νὰ τὴν ἀνοήσια, μὰ ὁ νοῦς μου τὸ φοβῆται,
 Μήπως καὶ μείνει ἄβυσσος μετὰ τῆς ζωῆς τὸ δρόμο.
 Πείτε μου, ἑσπεῖς ἄρσενες μου, τὸ πῶς θὰ δέσω σκλάβο
 Στὴ ρίξα τῆς ἀγάπης μου τὴν ὁμορφότερή σας!

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΑΡΕΤΑΣ

ΟΜΟΡΦΑ ΛΟΓΙΑ

«... Τώρα ὁμοιάζομεν μὲ σακά-
 τηδες, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ κρύ-
 ψουν τίς πληγές των καὶ ὄχι μόνον
 δὲν πηγαίνουν στὸν ἰατρὸν,
 ἀλλὰ ζητοῦν νὰ κάμουν καὶ ἀνδρα-
 γαθήματα, ἕως ὅτου μίαν ἡμέραν
 πέσουν ἐκεῖ εἰς τὴν μέσην τοῦ
 δρόμου.»

«... Παράλυτοι κ' ἔλαστοί, τὶ
 στρατὸν καὶ στόλον νομίζετε ὅτι
 μπορείτε νὰ κατασκευάσετε, ὅταν
 εἰσθε ἀνάξιοι ν' ἀγοράσετε ἑκατὸν
 μουλιάρια γερὰ καὶ μίαν μηχανὴν
 τορπιλοβόλου χωρὶς χίλια σκάν-
 τανα;»

Ἐκ τῆς «Μεταρρύθμιση» τὰ λόγι' αὐτὰ
 —ἀπὸ τὴν καινούρια ἐφημερίδα πού πρωτο-
 ἐγήκε τὴν περασμένη Κυριακὴ νὰ διαλαλήσει
 στὴν Ἑλλάδα μὲ τούμπανα, μὲ μουσικὴς καὶ μὲ
 ρουκέτες πῶς τὸ μαχαίρι ἔφτασε ὡς τὸ κέκκα-
 λο, πῶς οἱ πολιτικοὶ μας εἶναι «ἐπιφανεῖς»
 κακοῦργοι, πῶς τὸ Σύνταγμα μᾶς χαντάκωσε
 καὶ πῶς πρέπει νὰ γίνεῖ μιά εἰρηνικὴ ἐπανά-
 στασις, καὶ γλήγορα μάλιστα, ἂν δὲ θέλομε

τὴν ἄλλη, τὴν αἱματηρὴ, πού σὲ λίγο θάναί
 ἀπαραίτητη.

Ὅσο κι ἂν μᾶς ἔχουνε παραφουσκώσει μὲ
 λόγια, δὲν τάρνιούμαστε πῶς τὰ λόγια τῆς
 καινούριας ἐφημερίδας, διαφορετὰ λόγια καὶ ἀλη-
 θινὰ, μᾶς ἐθουσίασαν. Νὰ λοιπὸν πού βρεθί-
 κανε καὶ Ρωμιοὶ νὰ δώσουνε τὸν παρὰ τους—
 γιατί αὐτὸ ξεμυστηρεύεται στὴν προκήρυξή της
 τὴ «Μεταρρύθμιση»—νὰ βγεῖ μιά ἐφημερίδα
 πού νὰ δουλέψει πατριωτικὰ καὶ παλικαρία
 καὶ νὰ γκρεμίσει ὅ,τι σάπιο βρίσκεται—καὶ τί
 δὲν εἶναι σάπιο;—στὸν τόπο μας. Νὰ πού βρε-
 θήκανε δέκα εἰκοσι Ρωμιοὶ—ἀδιάφορο ἂν πε-
 ρισσότεροι ἢ λιγότεροι,—δέκα εἰκοσι ἀνσιχο-
 μάτηδες, μέσα σὲ δύο ἑκατομμύρια καὶ ἀπάνω
 θεοστραβούς, νὰ δοῦνε πῶς πρῶτ' ἀπὸ καρᾶβια
 καὶ στρατοὺς μᾶς χρειάζονται ἐφημερίδες μὲ
 τέτοιο πατριωτικὸ πρόγραμμα καὶ μὲ τέτοια σιδε-
 ρεῖνα γροθιά ὡς τῆς «Μεταρρύθμισης». Οἱ
 ἐφημερίδες δουλέψανε τάσσα χρόνια καὶ δου-
 λεύουνε ἀκόμα νὰποστραβώνουνε καὶ νὰ ἐξα-
 χριώνουνε τὸ λαὸ οἱ ἐφημερίδες πάλι θὰ τάνει-

ξουνε τὰ μάτια καὶ θὰ τὸν ἔθικοποιήσουνε.

Βλέπετε μὲ πόσο ἐνθουσιασμὸ ὑποδεχόμα-
 στε τὸ πρῶτο φύλλο τῆς καινούριας ἐφημερί-
 δας—γιατί τὸ πρῶτο φύλλο τῆς μονάχα κρί-
 νουμε. Ἄν καὶ ἔξερουμε πῶς ἐκεῖνος πού τὴν
 διευθύνει εἶναι λίγο λογᾶς καὶ φοβούμεστε πῶς
 θάναί καὶ λίγο ἐπιπόλαιος, αὐτὸ δὲν μᾶς ἐμ-
 ποδίζει νὰ ἐλπίζουμε κ' ἄτι καλὸ καὶ νὰ ξα-
 νασαίνουμε. Ἐγιναν ὡς τώρα τόσα παράξενα
 στὴ χώρ' αὐτὴ, πού μπορεῖ νὰ γίνεῖ κ' ἕνα
 ἀκόμα, ὁ Φραγκοῦδης δηλ. νὰ πιτύχει κείνο
 πού εἶλε ὁ ἀπελπισμένοι ἀπὸ τὴ σημερινὴ μας
 καταντία ὄνειρευόμεστε.

Μὰ κι ἂν ἀποτύχει ἡ «Μεταρρύθμιση», τὸ
 πρῶτο φύλλο τῆς θὰ μείνει πάντα ὡς τὸ ἀγνέ-
 τερο Ρωμαϊκὸ φύλλο πού βγήκε ὡς τώρα καὶ
 πού θὰ τῶχουνε γιὰ πρότυπο ὅσοι δυνατοὶ
 θὰ μπορέσουνε νὰντλήσουνε διδάγματα ἀπὸ τὴν
 πιθανὴ ἀποτυχία τῆς καὶ νὰ τραβήξουνε
 μπροστά.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

Η ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΙΚΩΝ

(Ἀπὸ τὸ παθολογικὸ μέρος τῆς γυναικείας μελέτης «Η ΜΑΤΙΑ»)

Σημαντικὴ βοήθεια σ' τὸ γιαντὸ ἡ ἐξέταση τῆς
 ματιᾶς τῶν ὑστερικῶν, πού εἶλε τὰ κρυφὰ τῆς ψυ-
 χῆς τους ξεδιαλύνει. Ἄμα γιαντρεῖς μιά ὑστερική,
 δὲν ἀρκεῖ νὰ τῆς διατάξεις φάρμακα ἢ νὰ τῆς ὀρίσης
 τὴν προπεύμενη διαίτα, μὰ πρέπει, γιὰ νὰ φανῆς
 ὡρελίας, νὰ μπῆς μέσα σ' τὴν ψυχὴ της, νὰ τὴ
 γνωρίσης καλὰ καλὰ γιὰ ν' ἀποχτήσης τὴ μι-
 στοσύνη της. Σ' τὸ μυαλὸ τῆς ὑστερικής πότε συ-
 σάει λεπτούτσικο ἀγεράκι, ζέφυρος δλόδροσο, γε-
 μάτος μυροουδιᾶς καὶ χάρη, πότε ἄγριος βορριάς, πού
 εἶλε τὰ παγώνει, εἶλε μανιασμένος τὰ συνεπέρνει καὶ
 τὰ νικά. Δὲ εἶνε τώρα τὸ ζήτημα! Πρέπει ἡ γιαν-
 τρὸς νὰ διακρίνη σ' τὴ ματιὰ τῆς ἀρρωστης ποῖα
 εἶνε ἡ ψυχικὴ κατάστασή της, πότε τάχα σ' τὸ
 μυαλὸ της φυσάει κρυερὸ βορριάς καὶ πότε ζέφυρος
 μυροστολισμένος. Πολλὸ εὐκολότερον θὰ τοῦ φανῆ τό-
 τε ἡ θεραπεία, γιατί μὲ λίγη πομονὴ θὰ μπορέ-
 σῃ νὰ ξεριζώσῃ λίγα λίγα τ' ἀγκάθια τῆς ὑστερι-
 κῆς καὶ γρήγορα θὰ φέρῃ σ' τὸ πνεῦμα της τὴν
 ποθητὴ γαλήνη... Πότε θὰ τὴν παρηγορήσῃ ὁ
 φίλος, πότε θὰ τὴν καλοπιάσῃ, ὁ μικρὸ παιδί,
 πότε θὰ πῆ τῆς ἀνάγκης ψέμμα ἢ θὰ φανῆ κάποτε

καὶ λίγο ἄγριος, ἂν κι αὐτὸ τοῦ χρειασθῆ γιὰ νὰ
 βάλῃ μπρὸς τὴ θέλησή του. Χωρὶς αὐτὴ τὴ φιλο-
 σοφία, τὴν πολιτικὴ, νὰ ποῦμε, τῆς γιαντρικῆς, τί-
 ποτε σ' τίς ὑστερικές δὲ γίνεται. Μπορεῖς νάσαι
 περὶφημος γιαντρός, νὰ παίζῃς σ' τὰ δάχτυλά σου
 τὴ γιὰ φαρμακολογία, μὰ ἡ ἀρρωστη μ' εἶλε τὰ
 γιαντριά σου καλὰ δὲν γίνεται. ἔχει πάντα μέσα
 της τὸ διάολο, ὅπως πολλοὶ ἀτυχοὶ ἄντρες ὑστερι-
 κῶν φωνάζουν ἀπελπισμένοι. Ἄν θέτε παραδείγ-
 ματα, ἔχω πολὺ ὁμορφα νὰ εἶε ἀραδιάσω:

Μιά ὑστερική κυρία, γνώριμή μου, ὑπέφερ' ἄλ-
 λοτες ἀπὸ νευρικὸ βῆχα, ἐπίμονο, πού εἶλε κοκκί-
 της σὲ νυχτερινὴς προσβολὴς ταχτικὰ τὴν ἐπαίδευε.
 Ὁ γιαντρός της, ἐντιμος καὶ σοφὸς ἐπιστήμονας,
 τῆς εἶπε τὴν ἀλήθεια, πῶς κανένα φόβο δὲν εἶχε
 γιὰ τὴν ἀρρώστειά της, πῶς κανένα ὀργανικὸ πάθος
 δὲν εἶλε καὶ γρήγορα πίστευε πῶς θὰ περάσουν
 εἶλε. Τὰ ἴδια κι ἀπαράλλακτα τῆς εἶπαν οἱ συμ-
 βούλια οἱ καλύτεροὶ γιαντροὶ τῆς Ἀθήνας, ἡ ἀρρω-
 στή της ὅμως εἶχε κανεῖ τὴ δική της διάγνωση,
 πῶς ἂν ὄχι φθίσῃ, τοῦλάχιστο περιπνεμονία ἢ πλει-
 ρίτη ἔπαθε. Ὅ,τι τῆς λέγανε οἱ γιαντροὶ τῆς ἔτανε